

► 25 Abril, 2015
ELS DISSABTES, CIÈNCIA

Reflexions des d'un congrés

Les trobades internacionals constitueixen una immersió investigadora de primera dimensió
MANEL Esteller

Escrib aquestes línies des de Filadèlfia, als Estats Units, on estic en una pausa entre sessions del congrés anual de la Societat Americana d'Investigació del Càncer (AACR). És la meva trobada científica favorita. Per molts motius. Per donar-me l'oportunitat de tornar a un país que estimo i que ha estat clau en el desenvolupament de la meua carrera. I per ser un *meeting* capaç de reunir milers de persones interessades a comprendre els mecanismes causants del càncer i a identificar nous marcadors per detectar i predir el comportament d'aquesta malaltia, així com buscar nous tractaments per combatre-la analitzant els seus punts dèbils, els seus talons d'Aquil·les. Tots fent un front comú.

EL CONGRÉS és un popuri de temes, des del creixement dels vasos sanguinis tumorals (neoangiogènesi) fins a la predicció molecular de quin pacient respondrà a la immunoteràpia, passant per la troballa de noves mutacions i nous fàrmacs de disseny contra aquestes mutacions. M'agrada perdre'm en aquest poti-poti multicultural i intentar ser un més entre la multitud. Anar absorbint idees d'aquí i d'allà que després potser podré fer servir per a la nostra recerca. Moltes vegades no m'he ni d'esforçar i els nous conceptes entren quasi per osmosi. Veient les cares d'alguns as-

sistents a les xerrades i si fan cara d'avorrits o obren els ulls com taronges també poses cada resultat presentat en perspectiva. Els americans, sempre molt efectius, barregen les conferències plenàries o *magistrals*, amb seminaris més petits on els caps de laboratori més joves poden presentar els seus resultats. Però també hi tenen lloc tallers per desenvolupar vocacions científiques, per aprendre a escriure projectes, per demanar finançament o guies per desenvolupar la carrera professional d'un científic. A més hi tenen també un paper destacat els grups de pacients d'un tumor o d'un altre, dels tumors infantils al melanoma uveal, del càncer d'estómac a les leucèmies: són els anomenats *Advocate groups*. I també tenim els investigadors que comencen tot just acabat d'obtenir el títol de llicenciat. Entre aquests, alguns sols són assistents, però d'altres presenten les seves dades primerenques, en mig del seu nerviosisme, en el format que diem *poster*. Són aquests diagrames que resumeixen en il·lustracions els seus resultats preliminars i el seu autor està plantat al seu costat, com si fos un guardià anglès de la reina. És la millor forma de començar en aquest món i iniciar-se en els enigmàtics camins del *networking*, tan present a la ciència com a qualsevol altra disciplina. Jo acostumo a emportar-me un parell dels meus estudiants per any de forma rotatò-

MONRA

ria i així tots poden gaudir d'aquesta experiència d'immersió investigadora.

Els congressos científics són importants per conèixer els últims descobriments abans que es publiquin i per *posar una cara* a aquell investigador que tant hem seguit i del qual tant ens agrada el treball. Una mica com anar a un concert d'aquell músic que tantes vegades hem escoltat a casa o al cotxe. Les dades que s'hi presenten poden donar-nos pistes per resoldre els nostres puzles de laboratori, però també anar lluny de casa et dona l'oportunitat de veure les coses des de la distància. Quan sento un conferenciant explicar quelcom, a vegades em recorda una altra cosa o em fa pensar en un fet completament distint que podré aplicar a la meua recerca. El nostre cervell té camins inescrutables.

Els investigadors més sèniors anem a *meetings* per motius molt diversos i els més joves ho han de fer sobretot per obrir-se al món. Des dels congressos més grans com l'esmentat de l'AACR, fins al de la Societat Americana d'Oncologia Clínica (ASCO) o d'Hematologia (ASH). O als mundials neurociència i cardiologia. Però també a reunions més petites i específiques per a *superespecialistes* com els *Keystone meetings* o les *Gordon Research Conferences*. A Europa, la Societat Europea de Biologia Molecular (EMBO) i l'Associació Europea per a la Investigació del Càncer (EACR) o la Federació Europea de Societats de Bioquímica (FEBS) també organitzen excel·lents reunions.

PERÒ, a més a més, aquestes trobades internacionals també serveixen per posar Catalunya al mapa, ja sigui per la seva projecció exterior o, si la reunió es fa a casa nostra, per portar científics de prestigi i assistents que ens enriqueixen intel·lectualment i econòmicament. Tant de bo tinguéssim més *Mobile World Congress* al nostre país i ho estenguéssim a totes les disciplines relacionades amb la innovació, la tècnica i la ciència. Exemples com les *IDIBELL Cancer Conferences* o les trobades organitzades pel Centre de Regulació Genòmica (CRG) i l'Institut de Recerca Biomèdica (IRB) són excel·lents iniciatives en aquest sentit. Si us plau, tinguem els peus al Born, però el cap al món. Ens veiem aviat en algun congrés. ≡

Metge. Institut d'Investigacions Biomèdiques de Bellvitge.